

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00845/2011-01
Датум: 28.10.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору **Ф.С.** из **Вршца**, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00392/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.35/11), на седници Високог савета судства од 28.10. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца **Ф.С.** из **Вршца**.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00392/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора **Ф.С.** у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је обављен у „Службеном гласнику РС“ број 57/09 од 15.07.2009.године, била је судија Општинског суда у Вршцу.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Основни суд у Вршцу, Прекршајни суд у Вршцу и Основни суд у Панчеву.

Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 793. изреке, да је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Ф.С. . 03.03.2010. године поднела жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом јој је престала судијска дужност 31.12.2009. године, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Дана 14.06.2010. године Високи савет судства је донео појединачну одлуку број: 119-05-00392/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу 1. тачка 793 изреке.

У појединачној одлуци првог састава Високог савета судства је наведено да разлози за сумњу постоје у погледу стручности и оспособљености, с обзиром да је подносилац жалбе у периоду који је сагледаван у више предмета у којима је поступала остварила изузетне лоше резултате рада у погледу квалитета.

У 2006. години је у К. предметима имала 52.08% укинутих одлука, у 2007. години је имала 52.63% укинутих одлука, а у 2008. години 51.43% укинутих одлука.

Према Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.80/05) судија има задовољавајући квалитет одлука, ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази 15% у кривичној материји у Општинским судовима.

Подносилац жалбе је имала знатно већи проценат укинутих одлука од минимума успешности и тиме остварила незадовољавајући квалитет.

Подносилац жалбе није писала пресуде у законском року који предвиђа Законик о кривичном поступку нити је тај рок, примере, те је у 2006. години израдила 13 одлука до 60 дана, а девет одлука преко 60 дана. У 2007. години је израдила 15 одлука до 60 дана, а 35 одлука преко 60 дана, а у 2008. години је израдила 11 одлука до 60 дана, а 10 одлука преко 60 дана.

Писањем одлука у непримерено дугим роковима и знатним одступањем од законских рокова, допринела је одуговлачењу кривичног поступка и ускратила странкама право на суђење у разумном року.

При наведеном, први састав Високог савета судства је нашао да Ф.С. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, у вези члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Ф.С. је поднела жалбу на појединачну одлуку од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци. У целини је остала при изјављеној жалби поднетој Уставном суду. Оспорила је разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године наводећи да је задатак Високог савета судства био да реизабере све судије осим оних за које је оборена претпоставка стручности, оспособљености и достојности. Високи савет судства је решавао према подацима из табеле коју је сачинило Министарство правде које се разликује од табела које је сачињавао Општински суд у Вршцу за 2006. 2007. и 2008. годину. Сматра да није правилно примењена формула за израчунавање резултата рада која је предвиђена одредбом члана 40. став 2. Судског пословника и обавезног упутства Високог савета правосуђа.

Предложила је да се њена жалба усвоји и да се наложи Високом савету судства да одлучи о њеној пријави коју је поднела по огласу за избор судија у судовима опште и посебне надлежности.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства. У смислу става 4. овог члана, о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

Чланом 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судије стручност, оспособљеност и достојност.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености, достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док је чланом 8. Правила прописао да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права су подносиоцу приговора гарантована чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

На рочишту одржаном 14.09.2011. године пред комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у потпуности остала код навода из жалби које је поднела Уставном суду.

Још је изнела да и надаље стоје повреде Устава Републике Србије и Закона Европске комисије, на које је указала у претходним жалбама и да су ти разлози довољни за поништај решења. Није оспорила статистичке податке везано за њене резултате рада, али је изнела упоредни приказ резултата рада судија који су изабрани приликом општег избора, изјављујући да је имала боље резултате од многих изабраних судија. У погледу израда одлука након законског рока, је навела да је имала породичних проблема који су утицали да поједине одлуке не буду изарађене у законом прописаном року.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду Ф.С. у Општинском суду у Вршцу, за период 2006, 2007 и 2008. година (Т-2) образац);
- извештај о резултатима рада судија Општинског суда у Вршцу за 2006, 2007 и 2008. годину (Т-1 образац);
- пријава на Оглас за избор судије на име Ф.С.
- списи предмета број 010-01-00845/2011-01

- извештај Основног суда у Вршцу од 07.09.2011. године у погледу израде одлука након 60 дана у 2006. 2007. и 2008. години у предметима у којима је поступала судија Општинског суда у Вршцу Ф.С. као и просек кривичног одељења у погледу броја одлука израђених између 30 и 60 дана и одлука израђених након 60 дана у посматраном периоду у 2006. 2007. и 2008. години.

Након спроведеног рочишта, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Ф.С. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерилима („Службени гласник РС“ бр. 49/09) посматра у 2006, 2007 и 2008. години вршила, судијску функцију као судија Општинског суда у Вршцу и да је радила претежно у кривичној рефери, те да је сходно томе остварила следеће резултате:

2006.години:

У „К“. рефери нерешено на почетку 151 предмета од чега 37 старих, укупно у раду 333 предмета, решено 167 предмета од тога старих 19, остало нерешено 164 предмета. 5 одлука израђених од 30 до 60 дана, а 22 одлуке преко 60 дана. Потврђених 34.48% одлука, преиначених 17.24%, а укинутих 48.28%. Просек кривичног одељења суда у погледу укинутих одлука износио је 54.17%. Имала је укупно у раду 6 Кв. предмета, решена 3 Кв. предмета, једна одлука разматрана по жалби и једна укинута, што чини 100%. У О. материји укупно у раду је имала 25 предмета. Решила 4 предмета, остао нерешен 21 предмет. Имала је у раду 1 Р. предмет, на крају остао нерешен 1 Р. предмет. Процент испуњења норме у 2006. години износио је 112.74%, а укупан проценат укинутих одлука у свим материјама износио је 50%.

У 2007.години:

У „К“. рефери нерешено на почетку 164 предмета од чега 37 старих. Укупно у раду 376 предмета, решено 194 предмета од тога старих 50, остало нерешено 182 предмета, од тога старих 53. 15 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, а 35 одлука израђених преко 60 дана. Потврђених 24.56% одлука, преиначених 22.81% одлука и 52.63% укинутих одлука. Просек кривичног одељења суда у погледу укинутих одлука износио је 42.60%. Имала је укупно у раду 12 Кв. предмета, решена 12 Кв. предмета, један остао нерешен. 1 разматрана пресуда по жалби и једна укинута или 100%. У О. материји укупно у раду имала 22 предмета. Решила 21 О. предмет. 4 О. предмета израђена у року до 60 дана, а 15 О. предмета израђених у року преко 60 дана. Имала је у раду 6 Р. предмета, на крају остао нерешен 1 Р. предмет. Процент испуњења норме у 2007. години износи је 131.57%, а укупан проценат укинутих одлука у свим материјама износио је 53.45%.

У 2008.години:

Нерешено на почетку 182 „К“ предмета од чега 53 старих. Укупно у раду 297 предмета, решено 164 предмета од тога старих 65, остало нерешено 133 предмета, од тога старих 44 предмета. 11 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, а 10 одлука израђених преко 60 дана. Потврђених 28.57% одлука, преиначених 20.00% одлука и 51.43% укинутих одлука. Просек укинутих одлука на нивоу одељења суда је износио је 45.61%. Решила је и укупно 19 Кв. предмета од 22 која је имала у раду. Од 3 ожалбене одлуке 2 су биле

утврђене што чини 66.67% и једна укинута што чини 33.33%. Решила је и 2 1Р. предмета. Укупан проценат испуњења норме у 2008. години износи је 104.71%, а укупан проценат укинутих одлука у свим материјама износио је 50%.

Подносилац приговора - Ф.С. је у посматраном периоду у 2007. и 2008. години имала већи проценат укинутих одлука од просека кривичног одељења у коме је обављала судијску дужност, а у целом посматраном периоду и 2006. 2007. и 2008. години имала је већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаних чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности, а који износи за судију општинског суда у кривичној материји 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом. Ово указује да сходно члану 12. Мерила за оцену минимума успешности, подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па је сумња у испуњеност критеријума стручност сходно члану 14. став 1. тачка 3. и члану 13. став 3. Одлуке о критеријумима и мерилима, у одлуци Првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године, правилно примењена те је претпоставка критеријума оборена, а подносилац приговора није испунила услов стручности из члана 5. Правила и члана 45. став 2., а у вези са ставом 1. Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Подносилац приговора Ф.С. је према резултатима рада Т2. образца у 2006. години имала 5 одлука израђених у року од 30 до 60 дана, а просек одељења суда је износио 9 одлука. У 2006. години имала је и 22 одлуке израђене након рока од 60 дана, а просек одељења је износио 15.7 одлука.

У 2007. години имала је 15 одлука израђених од 30 до 60 дана, а просек одељења суда је износио 13 одлука. Имала је и 35 одлука израђених након 60 дана, просек одељења суда износио је 25.5 одлука.

У 2008. години имала је 11 одлука израђених од 30 до 60 дана, а просек одељења суда је износио 10 одлука. У истој години имала је 10 одлука израђених након 60 дана, просек одељења суда износио је 6.5 одлука.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имала груба одступања у погледу одлука израђених по истеку законског рока и то како у погледу израђених одлука од 30 до 60 дана, тако и у погледу одлука израђених након 60 дана, у односу на просек одељења суда у коме је радила у посматраном периоду, из којих разлога је оборена сумња у погледу способности и овако значајно прекорачење рокова израда одлука након законског рока, доводи у питање и право на суђење у разумном року, а што је у супротности и са чланом 6. Правила.

Поред ове чињенице, Високи савет судства је имао у виду и само време израде одлука, а које је утврђено на основу извештаја Основног суда у Вршцу, који је преузео надлежност суда у којем је подносилац приговора обављала судијску дужност. Временом израде одлука у посматраном периоду у 2006., 2007. и 2008. години, а који се у великом броју предмета кретао и преко 8 месеци, као у предмету К.1 405/10 где је главни претрес закључен 23. јуна 2006. године, одлука експедована 21.03.2007. године, у предмету К. 7/10 (стари број 343/02) главни претрес је закључен 01. јуна 2006. године, а одлука је експедована 14. марта 2007. године, дакле након 9 месеци и 13 дана. У предмету К. 44/10 (стари број 266/05) израда одлуке је трајала једну годину и 18 дана, јер је главни претрес закључен 03. марта 2006. године, а одлука експедована 21. марта 2007. године. У предмету К.222/05 израда одлуке је трајала 8 месеци и 14 дана, јер је главни претрес закључен 14. априла 2006. године, одлука

педована 28. децембра 2006. године, што указује на недовољну оспособљеност подносиоца приговора чиме се време трајања поступка неосновано продужава, а странкама ускраћује право на суђење у разумном року.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Високи савет судства је утврдио да постоје разлози који указују да подносилац приговора Ф.С. не испуњава критеријум оспособљености из члана 45. став 1. Закона о судијама и члана 6. Правила, као један од услова за избор судија на судијску функцију, те да су основни разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства о 14. јуна 2010. године којом је замењена јединствена одлука Високог света судства од 25.12.2009. године којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност 31.12.2009. године, као и да постоје разлози напред наведени, који указују да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности из члана 45. став 2. Закона о судијама и члана 5. Правила, те да има места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

Из напред наведених разлога, приговор подносиоца Ф.С. је одбијен и одлука првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године под бројем: 119-05-00392/2010-01 је потврђена у смислу одредаба члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.

